

สาระ: ลูก ๆ ที่แสนหวาน ลูกคือลูก ๆ ของพระผู้เป็นเจ้าและผู้เป็นนาย และกำลังจะกลายเป็นเจ้าชาย ดังนั้นลูกไม่ควรจะมีความ
อยากความปรารถนาสิ่งใด หรือร้องขอสิ่งใดจากใคร

คำถาม: ลูกไม่ควรพึ่งพิงอยู่กับสิ่งใดเพื่อที่จะคงอยู่อย่างมีพลานามัยดี?

คำตอบ: ลูก ๆ บางคนนั้นก็คิดว่าพวกเขาจะคงอยู่อย่างมีพลานามัยดีด้วยการพึ่งพิงกับความสะดวกสบายทางโลก อย่างไรก็ตาม
พ่อพูดว่า: ลูก ๆ ลูกไม่ควรจะมีความอยากความปรารถนาใด ๆ สำหรับความสะดวกสบายทางโลกที่นี้ ความสะดวกสบาย
ทางโลกจะไม่ทำให้ลูกอยู่อย่างมีพลานามัยดีได้ ในการที่จะทำให้ตนเองนั้นมีพลานามัยดี ลูกต้องอยู่ในการจาริกแสวง
บุญแห่งการทรงจาระลิกถึง มีคำกล่าวที่ว่า ไม่มียาชูกำลังใดเหมือนกับยาชูกำลังของความสุข คงอยู่อย่างมีความสุขและ
ซาบซึ้ง ให้กระดูกของลูกแก่ภัยจะเหมือนกับ ดาตีชี ริชี (Dadichi Rishi) ได้ทำ และแล้วพลานามัยของลูกจะกลับมามี
โอมชานติ พ่อนั้นก็เรียกว่าเป็นคารันคารวันฮาร์ ลูกคือลูก ๆ ของพระผู้เป็นเจ้าและผู้เป็นนาย ลูกมีตำแหน่งที่สูงที่สุดในโลกนี้ ลูก ๆ
ควรที่จะมีความซาบซึ้งของการเป็นลูกของพระผู้เป็นเจ้าและผู้เป็นนาย และลูกกำลังก่อตั้งโชคของอาณาจักรของลูก ด้วยการทำ
ตามการกำหนดของพระผู้เป็นเจ้าและผู้เป็นนาย สิ่งนี้ไม่ได้คงอยู่ในสติปัญญาของใคร บาบากำลังพูดเช่นนั้นกับลูก ๆ ทั้งหมดในทุก ๆ
ศูนย์ มีศูนย์อยู่มากมายและลูก ๆ มากมายมาที่นี่ ควรที่จะคงอยู่ในสติปัญญาของลูกแต่ละคนอยู่เสมอว่า ลูกกำลังก่อตั้งอาณาจักร
แห่งความสงบและความสุขในโลกอีกครั้งหนึ่งด้วยการทำตามศรัทธาของบาบา ลูกเพียงแต่ต้องจดจำสองคำ: ความสุขและความ
สงบ ลูก ๆ นั้นก็ได้รับความรู้อย่างมากมาย ดังนั้นสติปัญญาของลูกควรที่จะกว้างไกลและไม่ยึดจำกัดอย่างยิ่ง สติปัญญาที่แคระ
แกรนนั้นไม่มีประโยชน์ใด ๆ ที่นี้ คิดว่าตนเองเป็นลูกของพระผู้เป็นเจ้าและผู้เป็นนายและบาบของลูกจะได้รับการปลดปล่อย มี
ผู้คนมากมายที่ไม่จดจำพ่อตลอดทั้งวัน บาบพูดว่า: เหตุใดสติปัญญาของลูกจึงได้อยู่อย่างงอทิบเช่นนั้นเล่า? ไม่ได้อยู่ในสติปัญญา
ของลูก ๆ มากมายผู้ที่ไปที่ศูนย์ว่าพวกเขานั้นกำลังก่อตั้งอาณาจักรเทพของตนบนพื้นฐานของศรัทธา ควรที่จะมีประกายและความ
ซาบซึ้งนั้นอยู่ภายใน ขณะที่กำลังรับฟังเมอร์ลีย์ลูกควรจะมีสติขณลูก ที่นี้บาบาก็เห็นว่าความรู้สึกของลูก ๆ นั้นก็อยู่อย่างตายด้าน มี
ลูก ๆ จำนวนนับไม่ถ้วนผู้ที่ไม่ได้มีอยู่ในสติปัญญาของพวกเขาว่าพวกเขาจะสามารถปลดปล่อยบาบของพวกเขาได้ด้วยการจดจำ
ระลิกถึงบาบา และสามารถที่จะสร้างอาณาจักรของพวกเขาได้ด้วยการทำตามศรัทธา ทุกวันบาบาอธิบาย: ลูก ๆ ลูกคือนักรบผู้ที่
เอาชนะราวัน พ่อกำลังทำให้ลูก ๆ มีค่าควรแก่การอยู่ในวัด แต่ลูก ๆ นั้นก็ไม่สามารถจะรักษาความซาบซึ้งและความสุขนั้นไว้ หาก
ลูกไม่ได้รับบางสิ่ง, ลูกก็จะเริ่มบูดบึ้งซึ่งดี บาบานั้นก็จะลงขันในสภาพของลูก ๆ บางคน พวกเขาติดกับอยู่ในโชตรวนของมายา
เกียรติยศของลูก, กิจกรรมของลูก, ความสุขของลูกควรที่จะนำมหัสจรรย์ ผู้ที่ไม่สามารถจะลิ้มเพื่อนฝูงและญาติมิตรของตนก็จะ
ไม่สามารถที่จะจดจำพ่อได้ ดังนั้นพวกเขาจะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพใด? เป็นความมหัสจรรย์! ลูก ๆ ควรจะมีความซาบซึ้งอย่าง
ยิ่ง คิดว่าตนเองเป็นลูก ๆ ของพระผู้เป็นเจ้าและผู้เป็นนายแล้วลูกไม่ควรจะมีความจำเป็นที่จะร้องขอสิ่งใด บาบทำให้สมบัติที่มีค่าที่ไม่มี
ขีดจำกัดเช่นนั้นแก่ลูกที่ลูกจะไม่จำเป็นที่จะต้องร้องขอสิ่งใดถึง 21 ชชาติเกิด ลูกควรจะมีความซาบซึ้งมากเช่นนั้น อย่างไรก็ตามลูก
บางคนก็มีสติปัญญาที่แคระแกรน ไม่ตื่นตัว และโง่ทึบอย่างแท้จริง สติปัญญาของลูก ๆ นั้นควรที่จะสูง 7 ฟุต ความสูงของมนุษย์นั้น
อย่างมากที่สุดก็ 6 ถึง 7 ฟุต บาบากล่าวลูก ๆ ให้กลับมาด้วยความกระตือรือร้น ลูกคือลูก ๆ ของพระผู้เป็นเจ้าและผู้เป็นนาย ผู้คนใน
โลกก็ไม่ได้เข้าใจสิ่งใด ลูกอธิบายแก่พวกเขา: เพียงแต่คิดว่าลูกนั้นกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าพ่อ เฝ้าแต่จดจำพ่อและบาบของลูกจะ
ได้รับการปลดปล่อย พ่ออธิบาย: ลูก ๆ มายาคือศัตรูที่แข็งแกร่งที่สุดของลูก เธอไม่ได้เป็นศัตรูเช่นนั้นกับผู้คนที่เธอเป็น
กับลูก มนุษย์นั้นไม่รู้สิ่งนี้ สติปัญญาของพวกเขานั้นตกต่ำ บาบได้บอกลูก ๆ ทุกวัน: ลูกคือลูก ๆ ของพระผู้เป็นเจ้าและผู้เป็นนาย จดจำ
พ่อและเฝ้าแต่ทำให้ผู้อื่นเป็นเช่นเดียวกันกับตัวลูกเอง ลูกสามารถอธิบายแก่ผู้อื่นด้วยเช่นกันว่าพระเจ้านั้นคือผู้เป็นนายที่แท้จริง
อย่างไร และลูกผู้เป็นลูก ๆ ของท่านคือลูก ๆ ของพระผู้เป็นเจ้าและผู้เป็นนายอย่างไร ลูก ๆ ต้องเก็บการจดจำระลิกถึงนี้ไว้ใน
สติปัญญาของลูกขณะที่ลูกเดินเหินและเคลื่อนไหวไปมา ลูกต้องให้กระดูกของลูกในงานรับใช้เหมือนกับที่ ดาตีชี ริชี ได้ทำด้วย
เช่นกัน ไม่เป็นไรที่จะต้องให้กระดูกของลูกในงานรับใช้ บ้างก็ต้องการที่จะได้รับความสะดวกสบายมากยิ่งขึ้น สุขภาพของลูกจะไม่
สามารถพัฒนาขึ้นมาได้ด้วยสิ่งต่าง ๆ เหล่านั้น ในการที่จะกลับมามีพลานามัยดี ลูกนั้นจำเป็นต้องมีการจาริกแสวงบุญแห่งการทรง
จาระลิกถึง ลูกควรจะมีสุขนั้น: โอ! พวกเรานั้นเคยพ่ายแพ้โดยมายาจนแล้วจนเล่า แต่เวลานี้พวกเรากำลังเอาชนะมายา
พ่อมาและทำให้ลูกสามารถที่จะได้รับชัยชนะ ในเวลานี้มีความทุกข์อย่างใหญ่หลวงในบาร์ต เป็นราวันที่น่าความทุกข์ที่ไม่มี
ขีดจำกัดมา ผู้คนเหล่านั้นคิดว่าเป็นเพราะพวกเขามีเครื่องบินและรถยนต์ พวกเขานั้นจึงอยู่ในสวรรค์ อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่ได้
เข้าใจว่าโลกนี้กำลังจะถูกทำลาย พวกเขาใช้จ่ายหลายแสนในการสร้างเขื่อน ฯลฯ ได้มีการซื้ออาวุธยุทโธปกรณ์อย่างมากมายด้วย
เช่นกัน พวกเขา กำลังจะทำลายกันและกัน พวกเขานั้นคือเด็กกำพร้า พวกเขารบราและทะเลาะเบาะแว้งกันอย่างมากมาย, อย่าได้

ถามเลย มีขยะปฏิภูลอยู่มากมาย! สิ่งนี้เรียกว่าเป็นนรก มีค่ายกขังที่ยิ่งใหญ่ของสวรรค์ ถ้ามหาราณิของบาไรตัวมหาราชของ เธอได้จากไปสู่ที่ใด และเธอก็จะตอบว่าเขานั้นได้กลายเป็นชาวสวรรค์ ไม่มีใครรู้ว่าสวรรค์คืออะไร พวกเขาอยู่ในความมืดที่สุด ลูก เองนั้นก็เคยอยู่ในความมืดที่สุด พ่อพูดว่า: เวลานี้พ่อกำลังให้เทพปัญญาแก่ลูก คิดว่าตนเป็นลูก ๆ ของพระเจ้า, พระผู้เป็นเจ้าและผู้ เป็นนาย พระผู้เป็นเจ้าและผู้เป็นนายกำลังสอนลูกและกำลังทำให้ลูกกลายเป็นเจ้าชาย บาบาก็ถ่ายทอดคำพูดที่ว่า: เกะและแพะจะ สามารถเข้าใจเกี่ยวกับเสียงสวรรค์ได้อย่างไร? ในเวลานี้ลูกเข้าใจในขณะที่มนุษย์เป็นเหมือนกับแพะและแกะ พวกเขาไม่ได้เข้าใจ สิ่งใด พวกเขาเพียงแต่เฝ้าแต่ร้องสรรเสริญทุกรูปแบบ ความลับของตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบได้อยู่ในสติปัญญาของลูกใน เวลานี้ ลูกต้องจดจำอย่างชัดเจนอย่างยิ่งว่าลูกกำลังก่อตั้งความสงบและความสุขในโลก ผู้ที่กลายเป็นผู้ช่วยในสิ่งนี้จะประกาศสิทธิ์ ในสถานภาพที่สูง ลูกสามารถที่จะเห็นด้วยเช่นกันว่าใครที่ได้กลายเป็นผู้ช่วย ลูกแต่ละคนควรจะถามหัวใจตนเอง ว่าลูกกำลังทำ อะไรและลูกนั้นเป็นเหมือนแพะหรือแกะหรือไม่ จงมองดูว่ามนุษย์นั้นมีความหยิ่งโสมากมายเพียงไร! พวกเขาเฝ้าแต่บูชาราม ลูกควรจะจดจำพ่อ ลูกต้องให้กระดุกของลูกในงานรับใช้ ลูกต้องไม่ทำให้ใครไม่พอใจหรือปล่อยให้ตนเองนั้นอยู่อย่างไม่พอใจโดย ผู้ใด ลูกไม่ควรจะมีความหยิ่งโสใด ๆ: ฉันทำสิ่งนี้และฉันก็ฉลาดอย่างยิ่ง การมีความคิดเช่นนั้นคือการมีสำนึกที่เป็นร่างด้วย เช่นกัน ดวงวิญญาณเช่นนั้นมีความประพฤติเช่นนั้นที่พวกเขาเหล่านั้นควรที่จะอภัยตนเอง ไม่เช่นนั้นแล้วก็ไม่มีความสุข มากเท่ากับลูก หากลูกเก็บสิ่งนี้ไว้ในสติปัญญาของลูก ลูกก็จะเปล่งประกาย ที่ศูนย์นั้นก็มีมหารัตน์ที่มากมายกับคนพร้อมกันกับ กองทัพม้าบางคน และกองทัพเท้าบางคนด้วยเช่นกัน ลูกจำเป็นต้องมีสติปัญญาที่กว้างไกลและไม่มีขีดจำกัดเพื่อที่จะเข้าใจสิ่งนี้ มี ครูประเภทต่าง ๆ กัน บ้างนั้นก็เป็นผู้ช่วยที่ดีมากและพวกเขาก็คงอยู่อย่างมีความสุขอย่างยิ่งขณะที่กำลังทำงานรับใช้ ลูกควรจะมี ความซาบซึ้ง ลูกจะได้รับสถานภาพใดโดยที่ไม่ทำงานรับใช้เล่า? แม่และพ่อก็มีความนับถือต่อลูก ๆ แต่บาบานั้นจะสามารถทำอะไร ได้หากลูกไม่ได้มีความนับถือตนเอง? ลูก ๆ ต้องให้สำนึกของพ่ออย่างสิ้น ๆ บอกพวกเขา: พ่อพูดว่า มานมานะบาฟ! บางคำในกิตะ นั้นก็ถูกต้อง แต่นั่นก็เป็นเหมือนกับหยิบหนึ่งของเกล็ดในถุงแป้ง โลกนี้ใหญ่โตมาก ควรจะเข้าไปสู่ในสติปัญญาของลูกว่าโลกนี้ ใหญ่โตเพียงไรและมีมนุษย์อยู่มากมายเพียงไร และไม่มีใครในบรรดาพวกเขาที่จะหลงเหลืออยู่ จะไม่มีร่องรอยของแผ่นดินใด ๆ หลงเหลืออยู่ ลูกควรจะคงอยู่ในความสุขทั้งวันทั้งคืนที่ลูกกำลังจะกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ ความรู้ที่ง่ายตายอย่างยิ่ง ผู้ที่อธิบาย ก็ควรจะมีความสุขสนุกสนานอย่างมาก มีวิธีการที่แตกต่างกันมากมายของการอธิบาย พ่อพูดว่า: พ่อกำลังทำให้ลูกกลายเป็นนักการ ทูตที่ยิ่งใหญ่ ทูตนั้นก็เรียกได้ว่าเป็นนักการทูต ลูก ๆ สติปัญญาของลูกควรจะจดจำ: โอ! พ่อที่ไม่ใช่ขีดจำกัดกำลังให้การกำหนดแก่ พวกเรา สร้างสมสิ่งนี้และแล้วจึงให้คำแนะนำของพ่อแก่ผู้อื่น นอกเหนือจากลูกแล้วทุกคนในโลกนั้นเป็นผู้ที่ไม่เชื่อในพระเจ้า อย่างไรก็ตามลูกนั้นก็ต่างลำดับกันไปด้วยเช่นกัน ลูกบางคนก็ยังคงเป็นผู้ที่ไม่เชื่อในพระเจ้า; ลูกไม่ได้จดจำพ่อ พวกเขาเองนั้นพูด ว่า: บาบานั้นสิ่งที่จะจดจำท่าน สิ่งนี้หมายถึงลูกคือผู้ที่ไม่เชื่อในพระเจ้า ลูกไม่สามารถจดจำพ่อผู้ที่ทำให้ลูกกลายเป็นเจ้าชายได้ หรือ? ลูกนั้นจำเป็นต้องมีสติปัญญาที่ละเอียดอ่อนและลึกซึ้งที่จะเข้าใจสิ่งนี้ พ่อพูดว่า: พ่อมาทุก ๆ 5000 ปี พ่อทำงานของพ่อผ่าน ลูก ลูก ๆ ทุกรบทั้งหลายนั่นก็ดีมาก “ขอคารวะต่อผู้เป็นแม่” นั่นก็อ้างอิงถึงลูก ลูกคือผู้ที่เคยมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาและ แล้วลูกก็ได้กลายเป็นผู้ที่กราบไหว้บูชา ลูกนั้นกำลังจะกลายเป็นผู้ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาอีกครั้งหนึ่งบนพื้นฐานของศรัทธา ดังนั้นลูก ๆ ต้องทำงานรับใช้ในกิริยามารยาทที่เต็มไปด้วยความสงบ ลูกไม่ควรที่จะมีความไม่สงบใด ๆ ใครบางคนผู้ที่มีวิญญาณ ปีศาจร้ายในทุกเส้นเลือดเขานั้นจะได้รับสถานภาพใดกันเล่า? ความละโมภเองก็เป็นวิญญาณปีศาจร้าย บาบาก็เฝ้าแต่สังเกตว่า ลูก ๆ แต่ละคนประพฤติตนเช่นไร บาบาก็ทำให้ความซาบซึ้งของลูกสูงขึ้น บ้างก็ไม่ได้ทำงานรับใช้, พวกเขาเพียงแต่เฝ้าแต่กินและ ดื่ม ดังนั้นพวกเขานั้นก็จะต้องรับใช้ผู้อื่นถึง 21 ชาติเกิด บ้างก็จะเป็นสาวใช้และคนรับใช้ด้วยเช่นกัน ในเวลาสุดท้าย, ทุกคนก็ จะได้รับนิมิต(ถึงสิ่งที่พวกเขากำลังจะกลายเป็น) เป็นเพียงผู้ที่มีค่าต่องานรับใช้เท่านั้นผู้ที่เอาชนะหัวใจบาบา งานรับใช้ของลูกคือ การทำให้ผู้อื่นกลายเป็นผู้อาศัยของดินแดนแห่งความเป็นอมตะ บาบาส่งใจลูกให้มีความกล้าหาญอย่างมากและสร้างสมคุณธรรม ผู้ที่คงอยู่อย่างมีสำนึกที่เป็นร่างก็จะไม่สามารถสร้างสมคุณธรรมได้ ลูกรู้ว่าเป็นไปด้วยการจดจำระลึกถึงพ่อที่ลูกนั้นจะไปจากโรง คำประณินสู่ชีวา(วัดของชีวา) ดังนั้นลูกต้องกลายเป็นเช่นนั้นในเวลานี้ บาบาก็เขียนในจดหมาย: ลูก ๆ ทางจิต ผู้เป็นที่รักของ พระผู้เป็นเจ้าและผู้เป็นนาย อย่างแน่นอนที่ลูกจะกลายเป็นเจ้าชาย หากลูกทำตามศรัทธาและกลายเป็นมหารัตน์ นี่คือการเป่าหมายและ วัตถุประสงค์ของลูก เพียงพ่อที่แท้จริงผู้เดียวเท่านั้นที่อธิบายทุกสิ่งแก่ลูกอย่างชัดเจนอย่างมาก ทำงานรับใช้และเฝ้าแต่ให้ คุณประโยชน์แก่ผู้อื่น เมื่อลูกไม่ได้มีพลังโยคะ ความสุขนั้นก็ไม่ได้คงอยู่ และลูกมีความอยากความปรารถนา “ฉันต้องการสิ่งนี้และ สิ่งนั้น” มีคำกล่าวว่า “ไม่มียาชูกำลังใดเหมือนกับยาชูกำลังแห่งความสุข” ลูก ๆ เจ้าชายและเจ้าหญิงทั้งหลายควรจะมีความสุขอย่าง มาก เมื่อลูกไม่มีความสุขนี้ สิ่งต่าง ๆ ประเภทอื่น ๆ มากมายก็จะเกิดขึ้นในตัวลูก โอ! พ่อกำลังให้อาณาจักรของโลกแก่ลูก ดังนั้นลูก

ต้องการอะไรมากไปกว่านี้อีกเล่า? ลูกแต่ละคนควรจะถามหัวใจของตนเอง ลูกกำลังทำงานรับใช้ประเภทใดให้กับบาบาที่แสนหวานนี้ พ่อพูดว่า: จงเฝ้าแต่ให้สาสน์แก่ทุกคนว่าพระผู้เป็นเจ้าได้มาแล้ว ในความเป็นจริงลูกทั้งหมดคือพี่น้องเพศชาย แม้ว่าผู้คนพูดว่าพวกเขาทั้งหมดคือพี่น้องเพศชาย พวกเขาเพียงแต่พูดเช่นนี้ด้วยการคิดว่าพี่น้องควรจะช่วยเหลือพี่น้อง ที่นี้พ่อพูดว่า: ลูกๆ ผู้เป็นพี่น้องกันทั้งหลายนั้นคือลูกๆ ของพ่อผู้เดียว พ่อคือผู้เดียวที่ก่อตั้งสวรรค์ ท่านก่อตั้งสวรรค์ด้วยลูกๆ ท่านอธิบายวิธีการต่างๆ มากมายที่จะทำงานรับใช้ ลูกต้องอธิบายแก่เพื่อนฝูงและญาติมิตรของลูกด้วยเช่นกัน เพียงแต่มองดูลูกๆ ต่างแดนผู้ที่กำลังทำงานรับใช้ด้วยเช่นกัน แต่ในวันที่ผ่านไปเมื่อผู้คนได้เห็นภัยพิบัติที่เกิดขึ้น พวกเขาก็จะคิดว่าพวกเขาควรประกาศสิทธิในมรดกของตนก่อนที่จะพวกเขาจะตาย ลูกๆ เองนั้นก็กำลังยกระดับเพื่อนฝูงและญาติมิตรของลูกด้วยเช่นกัน และลูกก็คงอยู่อย่างบริสุทธิ์ด้วย อย่างไรก็ตามเป็นเรื่องยากที่จะรักษาสานึกของความเป็นพี่น้องไว้อย่างสม่ำเสมอ พ่อได้ให้สมญาที่ดีมากแก่ลูก: “เจ้าชายและเจ้าหญิงของลูกๆ ของพระผู้เป็นเจ้าและผู้เป็นนาย” ดังนั้นลูกควรจะตรวจสอบตนเอง: ลูกจะกลายเป็นอะไรหากลูกไม่ทำงานรับใช้? หากใครบางคนได้สะสมบางสิ่งแต่แล้วก็ใช้สิ่งนั้นจนหมดไปโดยเพียงแต่กินตลอดเวลา และแล้วดวงวิญญาณนั้นก็สร้างหนี้สินมากยิ่งขึ้น ผู้ที่ทำงานรับใช้ไม่ควรจะคิดว่าพวกเขานั้นได้ให้มากเท่านี้และผู้อื่นนั้นกำลังจะได้รับการหล่อเลี้ยงจากสิ่งที่พวกเขาให้ นั่น เหตุนี้เองผู้ที่ช่วยเหลือก็กำลังจะได้รับการดูแลเอาใจใส่ด้วยเช่นกัน ลูกควรจะอธิบายว่าท่านคือผู้เดียวผู้ที่กำลังป้อนลูก ลูกๆ ทางจิตนั้นได้รับอาหารและการเลี้ยงดูและดังนั้นลูกจึงรับใช้ท่าน นี่คือนิยามที่ใหญ่หลวง หากลูกไม่ได้รับใช้พวกเขาด้วยจิตใจคำพูด และการกระทำของลูก และแล้วลูกจะสามารถมีความสุขนั้นได้อย่างไร? ด้วยการเตรียมอาหารในการจดจำระลึกถึงชีพบาบา ลูกก็ได้รับพลังของท่าน ถามหัวใจตนเอง: ฉันได้ทำให้ทุกคนมีความสุขหรือไม่? ลูกๆ มหาระตีกี่กำลังทำงานรับใช้อย่างมาก บาบานั้นก็กำลังให้มีการตีพิมพ์รูปภาพบนผืนผ้าใบ เพื่อที่รูปภาพเหล่านั้นจะไม่ฉีกขาด ลูกๆ ของบาบาทุกหนแห่งก็ได้ส่งเงินมา บาบานั้นจะได้เงินทองมาจากที่ใด? ศูนย์เหล่านี้ทั้งหมดดำเนินการไปได้อย่างไร? เป็นลูกๆ ที่ดำเนินการศูนย์เหล่านั้น ชีพบาบาพูดว่า: พ่อไม่มีแม้กระทั่งเปลือกหอย 1 อัน เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไปผู้คนก็จะมาและพูดว่า: ได้โปรดใช้บ้านของพวกเราเถิด อย่างไรก็ตามลูกก็จะพูดว่า: สายเกินไปแล้ว! พ่อ นั่นคือเจ้าแห่งคนจน คนจนนั้นได้รับเงินทองจากที่ใด? บางคนนั้นก็เปี่ยมมหาเศรษฐีและบ้างก็เป็นอภิมหาเศรษฐี สำหรับพวกเขาที่นั่นคือสวรรค์ นั่นคือความโอฬารตระการตาของมายา และแล้วสิ่งนั้นก็กำลังจะทะลายลง พ่อพูดว่า: ก่อนอื่นลูกต้องกลายเป็นลูกๆ ของพระผู้เป็นเจ้าและผู้เป็นนาย และแล้วลูกจึงจะกลายเป็นเจ้าชาย อย่างไรก็ตามลูกต้องทำงานรับใช้ที่มากเพียงพอเพื่อสิ่งนั้นด้วย คงอยู่ในความสุขอย่างยิ่งใหญ่ ที่เวลานี้ลูกคือลูกๆ ของพระผู้เป็นเจ้าและผู้เป็นนาย และลูกนั้นกำลังจะกลายเป็นเจ้าชายอีกครั้งหนึ่ง มีเพียงเมื่อลูกรับใช้ผู้คนมากมายเท่านั้นที่ลูกจะกลายเป็นเจ้าชาย องค์ประกอบความสุขของลูกควรจะขึ้นสูงอย่างมาก อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. อย่าได้ทำให้ใครไม่พอใจหรืออย่าได้ปล่อยให้ใครทำให้ลูกไม่พอใจ อย่าได้มีความหึงหวะโสมพะิมของความเจตนาของลูกหรือของงานรับใช้ใด ๆ ก็ตามที่ลูกทำ เช่นที่พ่อมีความนับถือต่อลูกๆ ดังนั้นลูกๆ ควรจะมีความนับถือตนเองด้วยเช่นกัน
2. จบสิ้นความอยากความปรารถนาทั้งหมดของลูกด้วยพลังโยคะ คงอยู่อย่างซาบซึ้งในความสุขเสมอที่ลูกๆ ของพระผู้เป็นเจ้าและผู้เป็นนายกำลังจะกลายเป็นเจ้าชาย คงอยู่อย่างเต็มไปด้วยความสงบเสมอ ในขณะที่กำลังทำงานรับใช้ ขจัดวิญญาณปีศาจร้ายใดก็ตามที่อาจจะยังคงอยู่ในเส้นเลือดของลูก

พร: ขอให้ลูกอยู่ในรูปรวมและมีอารมณ์ (mood) ที่ร่าเริงและระมัดระวังอย่างสม่ำเสมอในชีวิตบราห์มิน ถ้าอารมณ์ของลูกเปลี่ยนไปจากอารมณ์แห่งความสุขในสถานการณ์ใด นั้นไม่อาจกล่าวได้ว่าเป็นความสุขที่ถาวร ในชีวิตบราห์มิน ขอให้มามีอารมณ์ที่ร่าเริงและระมัดระวังอยู่เสมอ อารมณ์ของลูกไม่ควรเปลี่ยนไป เมื่ออารมณ์ของลูกเปลี่ยน ลูกพูดว่าลูกต้องการสันโดษบ้าง ลูกพูดว่าอารมณ์ของลูกเป็นเช่นนั้น อารมณ์ของลูกเปลี่ยนเมื่อลูกอยู่ตามลำพัง ดังนั้นคงอยู่ในรูปรวมอย่างสม่ำเสมอ และอารมณ์ของลูกจะไม่เปลี่ยน

คติพจน์: การเฉลิมฉลองงานเทศกาลหมายถึงการคงความกระตือรือร้นสำหรับการจดจำระลึกถึงและงานรับใช้

*** โอม ชานติ ***